

Pakiet materiałów dodatkowych

Akcja dramatu: 5 dni i 5 nocy
(niedzielny poranek ~ piątkowy świt)

♥ **Czas i miejsce akcji:** rok 1591, Weronia, Mantua

♥ **Przestrzeń:** pałac i ogród Capulekich, ulice i place miasta, cela Ojca Laurentego, grobowiec, cmentarz

♥ **Temat rozmowy Romea z Benvolioem:** nieodwzajemniona miłość Romea do Rozalii; Benvolio pociesza przyjaciela i próbuje znaleźć rozwiązanie, pozwalające zapomnieć przyjacielowi o ukochanej

♥ **Język Romea:** ozdobny, patetyczny, używa porównań i metafor oddających jego emocje, posługuje się językiem poetów

♥ **Język Benvolia:** prostota, precyzja wypowiedzi, nie używa metafor, nie odwołuje się do antycznych porównań, posługuje się językiem potocznym

♥ **Namowa Benvolia do udziału w balu u Capulekich** – namawiając Romea, chce udowodnić przyjacielowi, że jego zauroczenie jest chwilowe

♥ **Podjęcie do małżeństwa:** matka Julii traktuje małżeństwo jak obowiązek, który należy wypełnić; znalazła już odpowiedniego kandydata dla córki; Julia ma go poznać na balu; w oczach Julii przyszły mąż zostaje przedstawiony w superlatywach; opiekunka pragnie szczęścia Julii, według niej ślub powinien być decyzją kobiety i wynikać z wzajemnej miłości

♥ **Zalety Parysa:** uroda, młodość, stateczność
*Wczytaj się w księgę jego twarzy młodej.
W którą wpisane jest piórem urody
Zapowiedź szczęścia; dostrzeż w każdym rysie
Harmonię, której zaznasz przy Parysie;
Zrozum, co mówi ci ten tekst proroczy,
A zwłaszcza fragment najważniejszy: oczy*

♥ **Przyczyny pojawienia się na balu Julii i Romea:** Julia udaje się na bal, by poznać przyszłego męża i przyjrzeć mu się bliżej, zaś Romeo decyduje się wpaść na uroczystość, bo ma okazję spotkać i podziwiać swoją Rozalię

♥ **Stan emocjonalny Romea:** ulega fascynacji Julią, jest porażony jej urodą: *Lśni na skroni mroku/ Jak brylant w uchu etiopskiej królowej, Odbija blaskiem od różwieńnic grona;* sam jest zaskoczony siłą swojego uczucia, zadając pytanie: *Kochałem dotąd?* i sam udzielając odpowiedzi: *Nie, serce się myli: / Miłość poznało dopiero w tej chwili;* doznaje prawdziwej miłości

źródło: https://www.poster.pl/poster/walkuski_wieslaw_romeo_juliet_1/pl

♥ **Uczucia Romea i Julii na pierwszym spotkaniu:** oboje są onieśmieleni; Romeo z niepokojem całuje dłoń ukochanej, przyznając się do wstydu, jaki doświadcza w jej obecności: *[..] para warg, które się płonią;* kurtuazja skrywa jego namiętność i intensywne uczucia; Julia przyzwala, by Romeo trzymał ją za rękę: *Inna dłoń ze czcią dotknie lub nawet ją trzyma;* Romeo porywa się na złożenie pocałunku: *O, niech tych ust ustami dotknę spragnionymi* i nie spotyka się z protestem

♥ **Sformułowania odnoszące się do sfery sacrum i profanum:**

*Jeżeli profanuję nazbyt szorstką dłońią
świętynię twojej dłoni, grzech to olbrzymi*

*Dobry pielgrzymie nie ma w tym grzechu, gdy dłoń
Inna dłoń ze czcią dotknie lub nawet ją trzyma*

Gdy wiary w nich zaczerpnę, już mnie w raj przywiodły!

Pierwszy krok musi zrobić grzesznik, a nie święty

Niech ust twoich dotknięcie z moich ust grzech zdejmie

Zastosowanie motywów świętości i grzechu jest sposobem na subtelne rozmowy o miłości i wysondowanie wzajemnych uczuć kochanków; romantyczna gra słów i kurtuazja są środkami pozwalającymi zachować etykietę.

♥ **Emocje Julii:**

- niepewność: *Jeśli żonaty ... nie, to być nie może*
- wewnętrzne rozdarcie: *O słodycz bolesna*
- determinacja: *Lub jeśli nie chcesz, powiedz, że mnie kochasz, / A ja wyrzeknę się swojego rodu*
- bezgraniczna miłość: *Mam w sobie miłość głęboką jak morze*

♥ **Miłość Julii:** jest bezgraniczna i nieskończona; wiąże się z pełnym poświęceniem; wraz z zaangażowaniem intensywniej odczuwa to uczucie:

*Mam w sobie miłość głęboką jak morze
I szczodrość tak jak morze bezgraniczną;
Im więcej ci ich udzielam, tym więcej
Czują ich w sercu, bo są nieskończone*

♥ **Paradoks Julii:** bohaterka, poznając nazwisko ukochanego, zdaje sobie sprawę, że darzy miłością odwiecznego wroga rodziny Capulekich: *O, słodycz bolesna, / Szczęście zbyt późne, niedola zbyt wczesna! / Ledwie zrodzone uczucie się wciela/ W to monstrum: miłość do przyjaciela;* uświadamia sobie jednak, że nienawiść jaką żywi jej ród do Montecchich jest uczuciem jedynie do nazwiska; Romeo pozostaje nadal tym samym człowiekiem; sposób rozumowania Julia

wyjaśnia na przykładzie róży: *To, co zwiemy różą, / pod inną nazwą nie mniej by pachniało. / Tak i Romeo, gdyby się nazwał/ Inaczej, byłby wciąż tym samym cudem*

♥ **Postawy pozostałych bohaterów wobec miłości i małżeństwa:**

Rodzice Julii: oboje mają podobne poglądy na temat miłości i małżeństwa; traktują małżeństwo jak inwestycję w przyszłość rodu Capulekich; despotyczny ojciec szuka dla córki odpowiedniego kandydata i zmusza Julię do zamążpójścia; matka uważa, że powinnością kobiety jest wyjść za mąż w pewnym wieku

Marta: racjonalnie podchodzi do tych spraw, bierze udział w organizowaniu schadzek, ale w kluczowym momencie radzi Julii, by dopuściła się bigamii

Przyjaciele Romea: Merkuccio i Benvolio: z dystansem podchodzą do miłości, którą uważają za efekt zauroczenia mijającego z czasem, nie idealizują miłości;

Ojciec Laurenty: traktuje małżeństwo jak spoiwo łączące dwa zwaśnione rody; nie rozumie namiętnego uczucia, któremu ulegli kochankowie

♥ **Przykłady świadczące o wrogości rodów:**

- spór służących Capulekich (Samson i Grzegorz) ze sługami Montecchich (Abraham, Baltazar) na placu;
- bójka Benvolia z Tybaltem;
- zakaz zaproszenia członków rodu Montecchich na bal organizowany przez Capulekich;
- pojedynek Tybalta z Merkucciem.

♥ **Stosunki rodzinne Capulekich:** rodzina ujawnia zaburzone relacje – układy, majątek i pozycja społeczna są stawiane ponad uczucia; porywczy rodzice bez porozumienia z córką decydują o jej przyszłości; apodyktyczny ojciec wymaga bezwzględnej posłuszeństwa córki; nie liczy się ze zdaniem i uczuciami niedojrzałej jeszcze emocjonalnie Julii, zmuszając ją do poślubienia Parysa pod groźbą wydziedziczenia; obojętna matka Julii nie stara się zrozumieć córki, bezkrytycznie popiera decyzje męża; Julia w walce o prawo do decydowania o własnym losie jest na straconej pozycji; bratnią duszę Julia odnajduje w Marcie; niania jest powierniczką jej sekretów i organizatorką schadzek kochanków

♥ **Relacje Julii z nianią:** obie kobitki łączy silna więź; opiekunka jest powierniczką tajemnic Julii; w zaufaniu powierza Marcie organizację potajemnych spotkań z ukochanym; troskliwa piastunka, doradza w trudnych sprawach; w kluczowym dla Julii momencie wykazuje się niezrozumieniem sytuacji i namawia Julię do popełnienia bigamii i poślubienia Parysa, by wieść lepsze życie u jego boku

♥ **Charakterystyka Merkuccia i jego hierarchia wartości:** krewny Księcia; lojalny przyjaciel i kompan Romea; wprowadza komizm, żartuje, ironizuje, kpi z miłosnych deklaracji

i patetycznych gestów Romea; prezentuje racjonalną postawę wobec miłości i życia, podchodząc do obu tematów rzeczowo i praktycznie; prowokuje potyczkę z Tybaltem, niebezpiecznym i podstępny przeciwnikiem; ginie, zdając sobie sprawę z bezsensowności konfliktu, którego nie był stroną: *Bierz lichy wasze domy! [...] Kaduk was zabierz*

♥ **Waga przyjaźni Romea z Merkucciem:** dla Romea stanowi cenną wartość; traktuje Merkuccia jak brata, staje w obliczu trudnego wyboru między obowiązkami wobec krewnego i przyjaciela, między prawem a honorem; swoje ogromne przywiązanie do przyjaciela udowadnia pomstą za jego śmierć, licząc się z konsekwencjami swojej decyzji; przyjaźń stawia nad własną wolność

♥ **Charakterystyka porównawcza Tybalta i Merkuccia:**

Merkuccio	Tybalta
<ul style="list-style-type: none"> • krewny Księcia Eskalusa, wierny przyjaciel Romea • otwarty, szczerzy, cieszący się życiem • Z wyjątkowym poczuciem humoru • we wszystkim dostrzega pozytywną stronę • inteligentny, dowcipny, król ciętej riposty, jego żart nabiera dosadności, a język ostrości w rozmowie z wrogiem • słabiej włada szpadą niż językiem i odważnie staje do walki w obronie przyjaciela • żart staje się jego zgubą 	<ul style="list-style-type: none"> • bratanek pani Capuleti, kuzyn Julii • nie posiada przyjaciół • arogancki, bezwzględny, impulsywny, mściwy, obraźliwy i drażliwy na krytykę • ponurak, bez poczucia humoru i braku dystansu do swojej osoby • myśli jedynie o powiększeniu grona pokonanych rywali • zaczepki i dowcipne uwagi traktuje jak atak • brak błyskotliwego intelektu zastępuje przewagą fizyczną • swój talent szermierski wykorzystuje w nieuczynnych celach, łamiąc zasady fair play

♥ **Stan emocjonalny bohaterki, przyczyny:** Julia jest załamana i zdesperowana; znalazła się w sytuacji patowej; połączona w tajemnicy węzłem małżeńskim z ukochanym została zmuszona do poślubienia Parysa; by dochować wierności, skłonna jest odebrać sobie życie; rozpacz i bezradność mieszaną się z miłością i odwagą: *Dawniej na samą wzmiankę o czymś takim/ Dreszcz mnie przeszzywał, dziś jednak nie zadrzę/ I zrobię wszystko, byleby nie skalać/ Wierności wobec mojego miłego*

♥ **Wyjście z sytuacji według Julii i ojca Laurentego:** Julia dostrzega tylko jedno wyjście – samobójstwo; ojciec Laurenty obmyśla plan, pozwalający uniknąć ślubu Julii z Parysem bez ponoszenia ofiar; fiołka z naparem ma spowodować głęboki sen i upozorować śmierć dziewczyny; propozycja ojca jest szansą ucieczki dla Julii i rozpoczęcia nowego życia u boku Romea w Mantui

♥ **Wartości nadrzędne dla Julii:** Wierność ukochanemu i przysięga złożona przed Bogiem: *Bóg złączył serce moje i Romea, / Ty powiązałeś stulą nasze dłonie; / Skoro moja dłoń nie może przypaść/ Komu innemu, Skoro wierne serce/ Wie, że się nigdy nie dopuści zdrady*

Honor: [...] ujrzyysz, jak sztylet [...] / rozstrzyga spór,
z którego nie ma/ Honorowego wyjścia

Miłość: Sił mi trzeba sporo- / lecz moje siły z miłości się
biorą

♥ **Pomysłowość i ryzyko planu ojca Laurentego:** plan zakonnika jest misterny, w szczegółach przemyślany; Julia ma na pozór zgadzać się z wolą ojca, a w przeddzień ślubu wypić miksturę, po której zapadnie w sen imitujący śmierć; po przebudzeniu Romeo uprowadzi ukochaną do Mantui; nieprzewidziane zdarzenia i błędy techniczne niweczą przemyślaną w szczegółach intrygę i doprowadzają do śmierci zakochanych

♥ **Charakterystyka ojca Laurentego:** typowy duchowny: sędziwy franciszkanin cieszący się autorytetem; znawca ziół i mikstur; rozważny; *prawie święty*; spowiednik i powiernik Romea; dobry mówca; miłośnik pojednania; kibicuje ukochanym

nietypowy kapłan: autor intrygi połączenia małżonków, by zjednać skłócone rody

Pomoc zakochanym wypływa z chęci położenia kresu długotrwałej i krwawej waśni rodowej z nadzieją na trwały pokój w Weronie; seria tragicznych wypadków wytrąca zakonnika z równowagi, ojciec Laurenty traci rozwagę, tchórzy z obawy, że zostanie ujawniona jego rola w tragicznych wydarzeniach; nie przewiduje ceny, jaką zapłacą wszyscy; działając w dobrej wierze doprowadza do dwóch śmierci; jego życie jest napiętnowane tragedią młodych ludzi; z tym piętnem przyjdzie mu żyć do końca

♥ **Ojciec Laurenty niewinny tragedii:**

- udziela młodym ślubu w dobrej wierze, mając nadzieję, że miłość przypieczętowana małżeństwem zakończy wojnę między zwaśnionymi rodami;
- nieświadomy zagrożen

Ojciec Laurenty winny tragedii:

- jako autorytet nie próbował mediacji z rodzicami młodych kochanków
- zataił informację o udzielonym ślubie
- knuje podstęp, co klóci się z postawą zakonnika
- nie dopilnował, by odpowiednia informacja dotarła do Romea na czas
- nie powinien zostawiać Julii samej w grobowcu

♥ **Słowa Księcia kończące utwór:**

*Ponurą zgodę ranek ten skojarzył
Stońce się z żalu w chmur zastoną tuli;
Smutniejszej bowiem los jeszcze nie zdarzył
Jak ta historia Romea i Julii*

są komentarzem do tragicznego wydarzenia, które staje się przyczyną *ponurej zgody*. Niezgoda ustępuje zbyt późno, pozostawia wiele łez i pozbawia życia wielu ludzi. I to wszystko w imię dziwnie pojętego honoru

♥ **Ironia losu i tragizm sytuacji:** tragizm losu kochanków przesądzony już w prologu, chór nazywa ich *dziećmi wiedzionymi przez los ku zagładzie*, a ich uczucie *miłością, skazaną na śmierć przez nienawiść*; młodzi uwikłani w konflikt ojców, pochodzą z wrogich sobie rodów; los zbliża obojga kochanków i łączy uczuciem, które nie miało prawa się narodzić: *Dziwny miłości traf się na mnie iści, / Że muszę kochać obiekt nienawiści*; piętrzące się kolejne przeszkody nieuchronnie prowadzą ku katastrofie; tragizm sytuacji przejawia się w niemożności rozwiązania problemu, młodzi nie mogą wyjawić prawdy rodzinie; sprawy komplikuje seria nieszczęśliwych zbiegów okoliczności (ulicznej bójki Merkuja z Tybaltem, spotkanie Romea z Parysem), samych decyzji bohaterów (pojedynek Romea z Tybaltem) oraz błędów osób uwikłanych w intrygę (plan ojca Laurentego); nienawiść, jaką żywią do siebie dwa zwaśnione rody, niszczy szczere uczucie i krzyżuje plany niewinnych ludzi; kochankowie z Weronie giną w świecie rządzonym innymi niż miłość prawami.

źródło: <https://galeriaplaku.com.pl/en/4330-romeo-and-juliet-polish-theater-poster.html>

Przewrócona drabina

Po 1989 roku, odwołując się do konstytucyjnych zasad samorządności, decentralizacji władzy publicznej, ustanowiono (zlikwidowaną w PRL-u) wielostopniową strukturę samorządu terytorialnego. W 1990 roku wprowadzono **samorząd gminny**, a w 1997 roku – w ramach realizacji reformy administracyjnej – **samorząd powiatowy i wojewódzki**. Polski system samorządowy nie jest hierarchiczny – władze województwa nie mogą niczego nakazać powiatowi ani powiat gminie. Każda jednostka samorządu terytorialnego działa niezależnie w ramach kompetencji i realizuje powierzone jej zadania. Trzeba o tym pamiętać, szczególnie że często mówimy o „szczeblach” samorządu – jeżeli tworzą one w Polsce samorządową drabinę, to nie drabinę stojącą, ale przewróconą, bo żaden szczebel w tym systemie nie znajduje się wyżej od innych. Także rząd nie jest zwierzchnikiem samorządów – jego rola ogranicza się do **nadzorowania**, czy działania samorządu są zgodne z prawem. Nadzór ten sprawują premier i wojewodowie, którzy mogą uchylać niezgodną z prawem samorządową uchwałę. Jeśli samorząd nie realizuje powierzonych zadań, np. z powodu jakiegoś dramatycznego konfliktu politycznego, który sparaliżował działalność jego organów, premier może go zawiesić, wprowadzając tak zwany **zarząd komisaryczny**. Wyznacza on **komisarza**, który zastąpi zawieszony władze samorządu.

Tekst opracowany na podstawie: T. Merta, *Nieodzowność konserwatyzmu. Pisma wybrane*, TP, Warszawa 2012.

OGÓLNY I PRZYKŁADOWY PODZIAŁ KOMPETENCJI, CZYLI KTO JEST ZA CO ODPOWIEDZIALNY

KTO tu rządzi?	gmina	powiat	województwo		
	RADA GMINY – wybierana przez pełnoletnich mieszkańców gminy WÓJT (w małej gminie) BURMISTRZ (mniejsze miasto) PREZYDENT MIASTA (duże miasto) wybierani w wyborach bezpośrednich	RADA POWIATU wybierana przez pełnoletnich mieszkańców powiatu ZARZĄD POWIATU – powoływany przez radę powiatu STAROSTA – przewodniczący zarządowi powiatu	SEJMIK WOJEWÓDZTWA wybierany przez pełnoletnich mieszkańców województwa ZARZĄD WOJEWÓDZKI – powoływany przez sejmik wojewódzki MARSZAŁEK – przewodniczący zarządu województwa	WOJEWODA – przedstawiciel rządu w województwie, powołany przez premiera	
Obszary podejmowanych decyzji	Drogi	• drogi gminne	• drogi powiatowe	• drogi wojewódzkie	• autostrady, drogi ekspresowe, drogi krajowe
	Edukacja	• przedszkola i żłobki • szkoły podstawowe • kluby młodzieżowe • ogródki jordanowskie	• szkoły ponadpodstawowe • szkoły specjalne • szkoły artystyczne • poradnie psychologiczno-pedagogiczne	• szkoły ponadpodstawowe o znaczeniu regionalnym • ośrodki doskonalenia nauczycieli • zawodowe szkoły wyższe	• nadzór pedagogiczny nad oświatą przez kuratoria oświaty
	Zdrowie	• poradnie i przychodnie gminne	• szpitale ogólne (rejonowe)	• szpitale specjalistyczne	
	Pomoc społeczna	• pomoc socjalna dla mieszkańców gminy	• domy pomocy społecznej • poradnie specjalistyczne	• pomoc społeczna o zasięgu regionalnym	• nadzór nad prowadzeniem domów pomocy społecznej
	Przeciwdziałanie bezrobociu	• roboty publiczne	• powiatowy urząd pracy	• wojewódzki urząd pracy	
	Kultura	• biblioteki, muzea gminne, domy kultury	• biblioteki i muzea powiatowe • teatry	• muzea, biblioteki i teatry o znaczeniu regionalnym	
	Gospodarka przestrzenna	• zagospodarowanie przestrzenne na obszarze gminy		• przygotowanie planu regionalnego	• uzgadnianie zadań rządowych z jednostkami samorządu terytorialnego
	Gospodarka wodna	• zaopatrzenie w wodę • lokalna gospodarka wodna	• gospodarka wodna na terenie powiatu	• gospodarka wodna w regionie, melioracje, utrzymanie urządzeń wodnych	
	Ochrona środowiska	• ochrona środowiska, usuwanie odpadów na terenie gminy	• usuwanie niebezpiecznych odpadów		• usuwanie odpadów szczególnie niebezpiecznych
	Komunikacja	• lokalny transport w gminie	• komunikacja w obrębie powiatu, kilku powiatów (koordynacja)	• komunikacja w obrębie województwa i sąsiadujących województw (koordynacja)	
	Bezpieczeństwo	• zachowanie porządku publicznego i bezpieczeństwa zbiorowego w gminie	• zachowanie porządku publicznego i bezpieczeństwa zbiorowego na terenie powiatu		• policja, straż pożarna
	Kłęski żywiołowe	• zwalczanie klęsk żywiołowych na terenie gminy	• zwalczanie klęsk żywiołowych na terenie powiatu lub kilku gmin		• zwalczanie klęsk żywiołowych na terenie województwa lub kilku powiatów
Inne	• budownictwo komunalne • usuwanie nieczystości • utrzymywanie parków i zieleni miejskiej • dostarczanie energii ciepłej • obiekty sportowe i rekreacyjne	• rejestracja pojazdów, wydawanie prawa jazdy • ochrona praw konsumenta • wydawanie pozwoleń na zatrudnianie cudzoziemców	• przygotowanie strategii rozwoju regionu • modernizacja terenów wiejskich • promowanie województwa • przyciąganie inwestorów	• nadzór nad przestrzeganiem prawa przez władze samorządowe wszystkich szczebli	

Władze centralne	Władzę ustawodawczą stanowi dwuizbowy parlament składający się z SEJMU i SENATU . Posłowie i senatorowie wybierani są w wyborach powszechnych na czteroletnią kadencję. Głównymi zadaniami parlamentu są stanowienie prawa i kontrola rządu.	Organami władzy wykonawczej są: PREZYDENT i RADA MINISTRÓW , czyli rząd. Prezydent wybrany jest w wyborach powszechnych na pięcioletnią kadencję. Powoływany przez prezydenta, za zgodą sejmu, rząd, który zajmuje się bieżącą polityką państwową, wykonuje ustawy; kieruje także administracją rządową.	Trzecią władzę stanowią SĄDY Powszechne i TRYBUNAŁY , których zadaniem jest wymierzanie sprawiedliwości. Szczególnie ważną rolę odgrywa TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY , który sprawdza czy ustawy i inne akty są zgodne z konstytucją.	Niektóre obszary stanowią wyłączną domenę władz centralnych, np. polityka zagraniczna, wojsko, stanowienie prawa jednolitego dla ogółu obywateli. Administracja centralna prowadzi: instytucje kulturalne o znaczeniu ogólnonarodowym, niektóre instytucje naukowe, parki narodowe oraz nadzór nad publicznymi szkołami wyższymi.
-------------------------	--	--	--	---

Aktor – osoba odgrywająca rolę w teatrze lub filmie.

Anrakt – przerwa między aktami przedstawienia teatralnego, opery, częściami koncertu muzycznego; także epizod instrumentalny wykonywany między aktami opery czy baletu.

Charakteryzator – zawód polegający na nadaniu twarzy i sylwetce aktora cech granej przez niego postaci (wieku, osobowości, wyglądu zewnętrznego). Do narzędzi pracy charakteryzatora należą: kosmetyki, peruki, zarosty itd.

Dekoracja – zaprojektowana i urządzona przez scenografa przestrzeń, w której rozgrywa się akcja sceniczna.

Foyer [wym. fuaje] sala lub korytarz w budynku teatru, opery, filharmonii, hali widowiskowej kina obok sali teatralnej, widowiskowej, koncertowej, gdzie gromadzi się publiczność przed rozpoczęciem spektaklu oraz w trakcie jego anraktów (przerw).

Kostium – ubiór aktora charakteryzujący daną postać, wyróżniający daną osobę.

Kulisy – miejsce za sceną, gdzie trwają przygotowania aktorów i dekoracji.

Pantomima – rodzaj przedstawienia, w którym aktor (mim) nie używa głosu, tylko odgrywa przedstawienie, używając ruchu, mowy ciała i gestów.

Rekwizyt – przedmiot potrzebny w przedstawieniu teatralnym lub na planie filmowym, związany z akcją sztuki albo filmu, niezbędny do wykonywania określonej czynności lub charakterystyczny dla kogoś.

Scena – przestrzeń (podwyższenie) w budynku teatralnym przeznaczone dla wystawiania utworów.

Spektakl – utwór dramatyczny lub inne dzieło sztuki teatralnej odegrane przez aktorów przed zgromadzoną w tym celu publicznością. Widowisko teatralne stanowi efekt połączenia różnych sztuk – literatury (w wypadku przedstawienia dramatu), sztuki aktorskiej, muzyki (zwłaszcza w przedstawieniach muzycznych, jak opera lub operetka), choreografii (zwłaszcza w przypadku widowisk baletowych). Koordynatorem i właściwym twórcą widowiska teatralnego jest przeważnie reżyser.

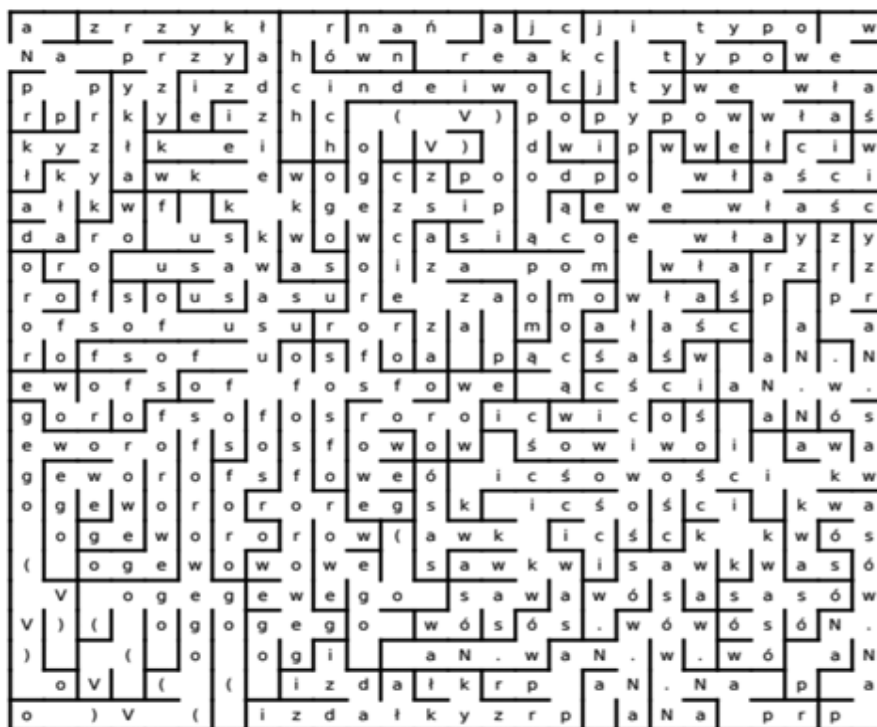
Sufler – osoba odpowiadająca za koordynację i zgodność z planem przebiegu przedstawienia, w szczególności podpowiadająca aktorowi zza kurtyny lub ze specjalnego miejsca na scenie w sytuacji, gdy aktor zapomni tekstu podczas inscenizacji.

Widz – obserwator na widowni.

Grupa A

Przejdźcie przez labirynt, a dowiedziecie się, jakie jest Wasze zadanie.

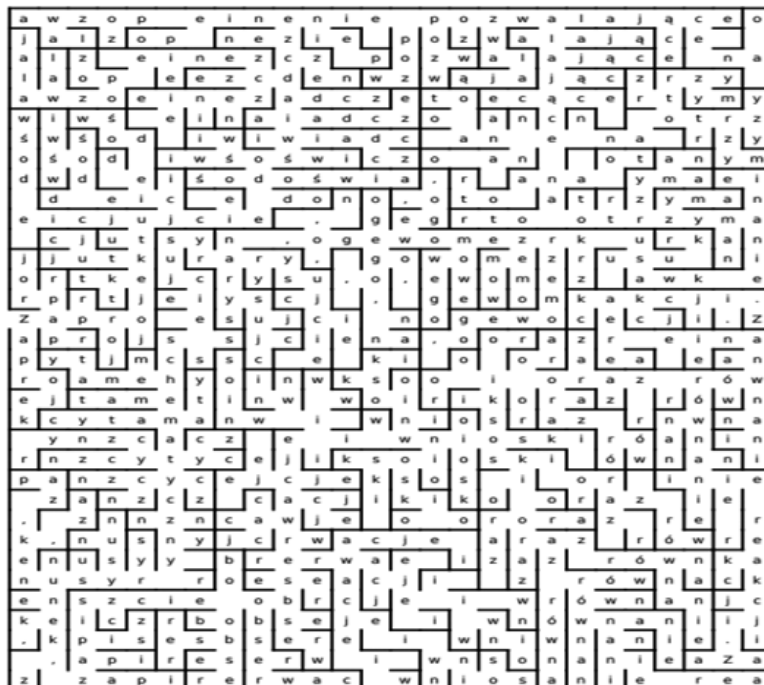

Odpowiedź:

Grupa B

Przejdźcie przez labirynt, a dowiedziecie się, jakie jest Wasze zadanie.

Odpowiedź: